

Dr Jeffrey Hudon, Archeologia biblijna, sesja 6, Arena geograficzna, część 2

© 2024 Jeffrey Hudon i Ted Hildebrandt

To jest dr Jeffrey Hudon w swoim nauczaniu na temat archeologii biblijnej. To jest sesja 6, Arena geograficzna, część 2.

OK, nasz kolejny region geograficzny w Ziemi Świętej nazywa się Równina Sharon.

A to znowu jest równina przybrzeżna granicząca z Morzem Śródziemnym. Można by pomyśleć, że ta równina byłaby bardzo, bardzo żyzna i wspaniała do uprawy. Ale jest tu problem.

Omówimy to za chwilę. Ale to jest dobry widok na Sharon patrząc z północy na południe. Jednym z problemów występujących w starożytności i nawet dzisiaj jest fakt, że wzdłuż wybrzeża Lewantu nie ma żadnych naturalnych portów lub jest ich bardzo niewiele.

Atlit jest mały. Herod faktycznie zbudował swój własny. Jaffa to dość biedny port.

Izraelczycy dużo pracowali w okolicach Aszdodu i zbudowali tam nowoczesny port, ponownie wykorzystując podsypkę i budując sztuczne, mnóstwo sztucznych pomostów i pomostów. Na równinie Sharon w starożytności, podobnie jak dzisiaj, znajdowało się kilka małych strumieni lub wadi wpływających do Morza Śródziemnego. Jednakże zostałyby one zablokowane przez tak zwany grzbiet Kirkar .

Za chwilę zobaczymy tego zdjęcie. Jest to w zasadzie skamieniałe życie morskie, które miało tutaj grzbiet, który nie pozwoliłby tym strumieniom spłynąć do Morza Śródziemnego. Więc masz tu bagnisty teren.

I tylko ty, i znowu w starożytności, było to bardzo, bardzo mało przydatne. I tak twoja droga, twoja, twoja via Maris lub twoja nadmorska autostrada musiała prowadzić tutaj na wschód. Za chwilę to tutaj zobaczymy.

Jest to zamek Atlit , zamek krzyżowców i zamek z okresu islamu na wybrzeżu. Dor to starożytne miasto i bardzo ważne miasto fenickie w czasach Salomona, w którym prowadzone były intensywne prace wykopaliskowe przez wiele lat. Myślę, że zaczęło się to w 1980 roku i trwa stosunkowo niedawno. Dalej na południe znajduje się słynna Cezarea Nadmorska.

I to zostało ponownie zbudowane przez Heroda z mniejszej osady zwanej Stratos Tower. A Herod oczywiście zrobił wszystko ekstrawagancko i na wielką skalę. I on, mam na myśli najnowocześniejszy wówczas stan wiedzy, faktycznie zbudował

sztuczny port wewnętrzny i zewnętrzny i użył cementu opracowanego przez Rzymian, aby faktycznie twardnieć pod wodą.

A wszystko to zostało wykonane ręcznie. To wczesny, wczesny etap tego osadnictwa. Właściwie wykorzystany, Herod faktycznie użył pływów do zmycia ścieków.

Do tych sklepień spuszcza się kanalizację. Nie widać ich tutaj. Nadchodził przypływ i zmywał ścieki ze podziemi.

Zatem przy budowie miasta stosowano wiele zaawansowanych technologii i technik, jak na tamte czasy, a jedną z nich było zaopatrzenie w wodę. W okolicy tego miejsca nie ma wodociągu.

Dlatego Herod zbudował długi akwedukt u podnóża góry Karmel, aby doprowadzać wodę źródlaną aż do Cezarei. To jest dzisiejsza Cezarea. Herod miał pałac i myślę, że zobaczymy inny jego obraz.

To jeden z basenów, który zbudował obok swojego pałacu. I można zobaczyć tam teatr i to, jak wygląda dzisiaj. Oto pałac Heroda, jaki wyglądał w starożytności.

Jest teatr. Miał zarówno baseny słonowodne, jak i słodkowodne z rybami i oczywiście akwedukt z Góry Karmel. Niesamowita pomysłowość Heroda i jego rzymskich inżynierów.

To część grzbietów Kirkar. Ponownie życie morskie uległo skamieniałości i można je wydobywać jak kamień. Blok ten, z nielicznymi wyjątkami, blokował przedostawanie się wód gruntowych i strumieni do Morza Śródziemnego, tworząc bagna.

I oczywiście zostało to złagodzone w czasach współczesnych. Rozmawialiśmy wcześniej, że jednym z pierwszych izraelskich wykopalisk było miejsce zwane Tel Qasile, właściwie stanowisko filistyńskie bardzo blisko Tel Awiwu. W oddali widać drapacze chmur.

A to jest część sanktuarium filistyńskiego, o którym porozmawiamy trochę więcej, kiedy dojdziemy do kultury filistyńskiej. To bardzo ważna strona. Miejsca filistyńskie były zwykle budowane na wcześniejszych terenach kananejskich, które ponownie zniszczyli w ramach inwazji ludzi morskich.

A Tel Qasile było dziewiczym miejscem. Zbudowali go i nic pod nim nie było. Z tego powodu jest to ważna strona.

Teraz do Morza Śródziemnego wpływa duża rzeka. Nazywa się rzeką Yarkon i jest bardzo krótką rzeką.

I w zasadzie zaczyna się zaledwie kilka mil w górę rzeki, w miejscu zwanym Aphek lub Ras Al Ain, głowa źródła, głowa źródła. I to jest biblijne Afek, które było egipskim miastem kananejskim i centrum administracyjnym. A potem, w czasach Nowego Testamentu, Antipatris.

Jest to fort osmański zbudowany na części pozostałości. Znajduje się tu fragment rzymskiej drogi, po którym można spacerować tam, gdzie szedł apostoł Paweł, udając się z Jerozolimy do Cezarei Maritimy, aby stawić się przed urzędnikiem, namiestnikiem i królem. Na południe od Tel Awiwu Tel Awiw jest znowu nowoczesnym miastem.

Został zbudowany na wydmach. Nie ma tam żadnych starożytnych pozostałości, o których można by mówić. Jednakże Jaffa, która obecnie jest swego rodzaju przedmieściem Tel Awiwu na południu, patrzymy na północ, wzdłuż Morza Śródziemnego, jest bardzo starym miastem.

Była to bardzo ważna baza egipska i port morski Salomona. Wszystkie cedry Libanu spłynęły wzdłuż wybrzeża Morza Śródziemnego, a następnie zostały przeniesione z Jaffy do Jerozolimy, aby zbudować jego pałac z cedrów libańskich, świątynię i tak dalej. Ostatnio w Jaffie było dużo pracy ze strony Uniwersytetu Kalifornijskiego w Los Angeles, UCLA, Aarona Burke'a i jego zespołu.

Publikują nie tylko stare wykopaliska przeprowadzone w latach 50., 60., a nawet 70., ale także prowadzą własne wykopaliska i robią świetną robotę, publikując je. Była to ważna baza egipska w późnej epoce brązu w okresie Nowego Państwa. Burke i jego zespół odkryli wyschnięty wewnętrzny port, który umożliwiał ochronę statków.

Powtórzę: mamy tu pomost, falochron, pomost, który chroni statki przed napływem z oceanu, ale nigdy tak naprawdę nie spisał się tak dobrze. Masz wiele relacji o pielgrzymach i turystach przybywających do Ziemi Świętej w okresie osmańskim i wczesnym okresie Mandatu, mając statek zakotwiczony i wypływających z portu w Jaffie. Wycieczka do chronionego portu i zejście na ląd w porcie Jaffa jest bardzo niebezpieczna.

Ale znowu, bardzo, bardzo ważne miejsce w starożytności dla tych wcześniejszych okresów. Ruszamy z równiny przybrzeżnej na wschód i jesteśmy tutaj na północ od Judy, więc nie mamy czegoś w rodzaju obszaru podgórskiego. To po prostu stopniowe zejście w górę lub raczej wspinanie się w stronę wzgórza.

Sytuacja ta trwała aż do 1967 r., kiedy znalazła się pod kontrolą Jordanii. Izraelczycy uchwycili to podczas wojny sześciodniowej, więc rozpoczęli badania i wykopaliska na tym obszarze, który w rzeczywistości jest sercem starożytnego Izraela. A tutaj jest kilka dobrych widoków.

To jest widok typowej topografii górzystego kraju Efraima i Manasses. I do dziś można zobaczyć ślady tarasów lub tarasów. A te prawdopodobnie były częściowo wykorzystywane aż do okresu osmańskiego lub wczesnego Mandatu, XX wieku, a także wieża strażnicza, która ponownie daje naprawdę dobrą ilustrację tego, jak rolnicy strzegli swoich tarasów, na których były oliwki lub winogrona, tam uprawiano winorośl .

A potem na dnie wadi wyhodowaliby zboże. Zazwyczaj tak właśnie było. I znowu materiał, który mieliśmy kilka slajdów temu, przegląd geologiczny, to wapień cenomański.

Miało to czerwony odcień i gleba, która się rozpadała, ta skała macierzysta rozpadała się na ziemię. Nazywano ją terra rossa , bardzo bogatą i żelazną glebą, idealną dla tego typu rolnictwa. Ludzie, którzy prowadzili wykopaliska i badania na tym obszarze, Adam Zertal , który prowadził wykopaliska na obszarze Manasses, i Izrael Finkelstein, który prowadził prace wykopaliskowe i część Beniamina, oraz Avi Faust, który obszernie o tym pisał, wykonali tam pracę jako Dobrze.

Dlatego bardzo ważną pracą jest zrozumienie pojawienia się Izraela jako całości w Ziemi Świętej, w ziemi Kanaan, w okresie Żelaznego I. OK, Dolina Dotan jest w pewnym sensie końcem szlaku patriarchów, tej trasy, która biegnie z północy na południe od Beer-Szeby w górę grzbietem wzgórza i kończy się w Dolinie Dotan. Dotan był dużym miastem, miastem biblijnym.

Oczywiście w 37. rozdziale Księgi Rodzaju Józef odwiedza swoich braci w dolinie Dotan. To tutaj Józef zostaje sprzedany handlarzom Madianitów i zabrany do Egiptu. I niestety, taki nowoczesny przypis, podczas II wojny światowej, w mrocznych dniach początku 1942 roku, kiedy niemiecka armia Afrika Korps napierała na brytyjską obronę w zachodnim Egipcie, były obawy i słusznie. niemieckiego natarcia przez Egipt i Palestynę.

Był tam przywódca muzułmański imieniem Hadż Amin al-Husseini, który odwiedził Adolfa Hitlera i już planowali budowę obozów zagłady w Dolinie Dothan, aby niszczyć, zabijać i mordować całą ludność żydowską Palestyny. I tak się na szczęście nigdy nie wydarzyło. Ale Dolina Dothanu jest dziś pięknym obszarem.

Większość z nich znajduje się na Zachodnim Brzegu. Można tu także zobaczyć pozostałości biblijnego Dothanu, które zostały odkopane przez Wheaton College w latach pięćdziesiątych XX wieku i opublikowane i są nadal publikowane. Kolejny wspaniały widok na typowy okres Izraelitów, okres Starego Testamentu, osadnictwo na wzgórzach.

Masz tę nowoczesną arabską wioskę tutaj, na szczycie wzgórza. Tam znajdowały się gospodarstwa rolne lub małe wioski izraelskie. Masz tarasy aż do dna doliny, tam jest dno wadi, gdzie uprawiasz zboże.

I to jest typowa scena z biblijnego Izraela, jak by to wyglądało. Starożytna Samaria, Sebastia, to znowu słynne miasto zbudowane na wzgórzach Manassesesa. Został wybrany przez Omriego, króla Izraela.

Kupił tę ziemię od Szemara, którą często uważano za posiadłość, ale w Samarii istniała tam osada sprzed Omriego. Zbudował miasto. A potem oczywiście Jeroboam II, z późniejszej dynastii Jehu, również to rozszerzył.

I było to wspaniałe miasto, bardzo dobrze chronione, bardzo dobrze zbudowane. Część z nich to także późniejsze pozostałości osady grecko-rzymskiej. To jest tutaj wieża hellenistyczna.

Ale niektórzy z tych szczątków to Izraelici. Odkopany, wspominaliśmy o George'u Reisnerze, ale także w latach 30. XX wieku. I kilka małych wykopalisk później.

To jest plan Samarii w dzisiejszej postaci. A potem mamy słynne miasto Sychem. I znowu dwie słynne góry przekleństw i błogosławieństw, góra Garizim i góra Ebal, tak jak wyglądają dzisiaj.

Rozpakujemy to trochę później. To jest Adam Zertal . W latach 80. trafił na pierwsze strony gazet, twierdząc, że znalazł ołtarz Jozuego, który Jozue zbudował na górze Ebal.

A ława przysięgłych wciąż nie rozstrzygnęła, czy był to ołtarz , czy wieża strażnicza, jakiś rodzaj kwadratowej wieży. Powiedziano mi jednak, że Zertal przyprowadzi na miejsce izraelskich żołnierzy i wszystko wyjaśni. A wśród Izraelczyków, którzy są w większości agnostykami, żołnierze często odnawiali swoją wiarę w Boga, widząc te szczątki i dowody, słysząc dowody, które wyjaśniał im Zertal .

Zertal był weteranem wojny Jom Kippur i ciężko ranny. Myślę, że służył w czołgu i przez resztę życia chodził o kulach. Niestety, kilka lat temu zmarł.

Oto starożytne Sychem. Znowu Nowy Testament Neapolis. A tutaj możecie zobaczyć niektóre ściany.

Świątynia Migdal, ogromna świątynia odkopana w środkowej i późnej epoce brązu. I znowu scena różnych relacji biblijnych w Księdze Sędziów i wcześniej. I często nazywana niekoronowaną królową gór, ponieważ była pierwszą stolicą Izraela po oddzieleniu Izraela od Judy, po śmierci Salomona.

Ale potem straciło swój blask i stolica przeniosła się najpierw do Tirsy, a następnie do Samarii. Znów brama z epoki brązu. I Masibah w pobliżu Wieży Świątyni, która została odkryta.

I znowu, to jest dla nas, tutaj, na Uniwersytecie Andrews. Było to pierwsze miejsce, w którym w 1962 roku nasz profesor-założyciel jako ochotnik prowadził wykopaliska. Oto druga stolica Izraela, Tirzah, nad Wadi Faria.

Ponownie, pod pewnymi względami lepsza lokalizacja, ale pełniła funkcję stolicy Izraela tylko przez stosunkowo krótki czas. Kiedy przemawiam w Szilo, trwają wykopaliska. Wykopaliska były tam prowadzone przez lata, jak sądzę, przez ekspedycję holenderską, potem izraelską, a obecnie przez amerykańską ekspedycję poszukującą miejsca na przybytek.

Z niedawnych wykopalisk wynika, że koparki odkryły miejsce, w którym znajdował się tabernakulum. OK, teraz wracamy na wybrzeże. Na południe od Równiny Szaron znajduje się Równina Filistyńska.

I jak możesz sobie wyobrazić, jest to ojczyzna Filistynów. To jest poza Tel Awiwem. Tam jest starożytna wieża.

A oto wspaniały, znowu, widok satelitarny wybrzeża Izraela patrzącego na południe, w stronę Synaju. Można zobaczyć, że ciemniejsze obszary to obszary, na których jest odpowiednia uprawa i woda, podczas gdy jaśniejsze obszary są suche i bardziej suche. To jest obszar, któremu się tutaj przyglądamy.

OK, równina przybrzeżna. Mam tutaj cytaty od Amosa Oza. Izrael, nadbrzeżna równina, na której żyje ośmiu na dziesięciu izraelskich Żydów, z dala od terytoriów okupowanych, od ognistej Jerozolimy i od religijnych konfliktów narodowych, jest nieznany światu zewnętrznemu, prawie nieznany samemu sobie.

Jednym z pięciu głównych miast filistyńskich było miasto Ekron, które utożsamiano z Tel Miqne . A w latach 90. XX w. odkryli tu ogromny kompleks świątynno-pałacowy, w tym monumentalną inskrypcję i niesamowite znaleziska w Tel Miqne , biblijnym Ekron. Widzieliśmy już zdjęcia Gatha.

To Aaron Mayer, profesor Uniwersytetu Bar-Ilan, z czterorożnym ołtarzem, w którym brakuje dwóch, ale pierwotnie miał cztery. To jest miejsce Tel es-Safi, biblijnego Gat, w latach czterdziestych XX wieku, zanim je odkopano. Mapa tutaj ponownie pokazuje filistyńskie miejsca: Aszkelon, Aszdod, Gazę, Mikne i Gat.

To jest pięć głównych epicentrów Filistynów. Ponownie nie były one, jak greckie polis, były samorządne, ale były luźno konfederowane i ponownie kontrolowały ten

obszar w okresie Żelaza I i wczesnego Żelaza II. To jest siedziba Petriego w Tel el-Hesi i początkowo myślał, że to Lakisz.

To wyraźnie błędne. Uczeni uważają obecnie, że jest to miejsce Migdal Gad. A to są współczesne wykopaliska, które przeprowadzono w latach 70., a nie Petrie.

Zdjęcia Aszdodu podczas wykopalisk. Dziś jest to po prostu rodzaj zarośniętego kopca; nie ma tam zbyt wiele do zobaczenia. Jednak ostatnie wykopaliska u podnóża Tel odsłoniły asyryjskie centrum administracyjne, datowane na VIII i VII wiek p.n.e., co otworzyło bardzo interesujące możliwości historii biblijnej, o czym porozmawiamy później.

Uniwersytet Harvarda odkopał Aszkelon, ponownie jedno z miast położonych na wybrzeżu. Aszdod leży nieco w głębi lądu. I Aszkelon, bardzo dobrze finansowany, jak możesz sobie wyobrazić.

Piękna środkowa brama z brązu. Do miasta można wejść tak, jak ludzie robili to około 3500 lat temu. A poza tą bramą znaleziono mały pojemnik na ceramikę lub domek garncarski ze srebrnym cielcem w środku, co było rodzajem bardzo dobrze nagłośnionego znaleziska.

Gaza, ostatnie miasto na wybrzeżu, ponownie miasto filistyńskie, niezbyt dobrze odkopane ze względu na współczesną sytuację polityczną. I były tam pewne wykopaliska. Francuzi wykonali tam pracę, podobnie jak Autonomia Palestyńska, ale jak dotąd nie zostało to zbyt dobrze opublikowane.

Przeskakujemy z równiny przybrzeżnej, czyli równiny Filistei, na tak zwaną pustynię Judy. I znowu „dzikość” musimy wyjaśnić, co to oznacza. W języku hebrajskim jest to midbar, co oznacza step lub surowy kraj, suchy, nierówny kraj.

To nie pustynia. Często nazywana jest pustynią judejską. I tak to nazwałem i prawdopodobnie nadal będę to nazywał.

Ale to raczej surowa kraina stepowa. Jest to naprawdę stosunkowo niewielki obszar, około 15 mil szerokości i około 50 mil długości. Ale to ważny, ważny region w historii biblijnej, ponieważ tak wiele się tam wydarzyło.

A ponieważ dowody lub szczątki, które tam złożono, mniej więcej przetrwały. To tutaj mamy Zwoje znad Morza Martwego, czyli wszystkie jaskinie judejskie ze znaleziskami z różnych okresów. Wszystko wydarzyło się tutaj, na pustyni judzkiej.

Oto część terenu na wschód od Jerozolimy, która daje wyobrażenie o tym, jak wygląda. Można tu zobaczyć regiony górskie, a potem ten step, nierówny teren

stepowy, który dramatycznie opada z 2500 stóp do 400 stóp poniżej poziomu morza. Ogromny spadek wysokości w ciągu zaledwie kilku mil.

To widok z Góry Oliwnej na wschód. Widać tu trochę zieleni, prawdopodobnie izraelską osadę na pustyni Judzkiej i Dolinie Jordanu, trochę w mglistej mgle. To znowu teatr na Uniwersytecie Hebrajskim na Górze Scopus, patrząc na wschód, w tym kierunku.

Po przekroczeniu tej linii działu wodnego następuje prawie bardzo dramatyczna zmiana, ponieważ jest tam cień deszczu. Będzie padać deszcz, chmury spadną na wzgórza, a następnie odbiją się od rozpadliny i wszystko, co zostanie, spadnie na wyżyny Transjordanii. I wreszcie dochodzimy do Morza Martwego.

Jest to bardzo dramatyczny obraz. 33% soli. Oto kilka zdjęć wzdłuż brzegu.

Szybko się kurczy. Próbuje rozwiązać kryzys ekologiczny. I kilka faktów: 8,6 razy bardziej słony niż ocean.

Korzyści zdrowotnych jest wiele, a wiele uzdrowisk z błota Morza Martwego ma wiele właściwości leczniczych. Ma około 42 mil długości i 11 mil szerokości. I tak prawdopodobnie byłoby mniej więcej w starożytności.

Zasolenie 33,7% i głębokość 1200 stóp. Jest to więc bardzo głęboki zbiornik wodny, basen górny lub basen północny. Rozmawialiśmy o świątyni En-Gedi z widokiem na Morze Martwe.

Pominiemy więc to i znaleziska chalkolityczne przy Bar-Adon. Oto znowu dramatyczny obraz, przedstawiający widok na En-Gedi ze wspinaczki na Ziz. W starożytności znów istniały tu fortyfikacje, zarówno izraelskie, jak i rzymskie, ponieważ jest to jedna z bram prowadzących na wzgórza.

W 2 Kronik 20 mamy atak Ammonitów, Moabitów i mieszkańców góry Seir na Jehoszafata. A oni wspinają się na to wzgórze i oczywiście atakują Judę, co kończy się samobójstwem. I znowu obok En-Gedi znajduje się Nahal David, który ma źródło.

Jest to bardzo znane lub popularne miejsce na wędrowniki i pikniki zarówno dla Izraelczyków, jak i turystów. I to znowu było miejsce, w którym Dawid i jego ludzie ukryli się przed Saulem, ponieważ w okolicy jest wiele jaskiń. Kolejnym miejscem na Pustyni Judzkiej jest Dolina Buqeia, czyli Dolina Achor.

A to jest na wschód od Jerozolimy, jest tu coś w rodzaju równiny, dziś znów popularnej wśród miłośników kolarstwa górskiego. Jednak w starożytności wykorzystywano je jako rodzaj paramilitarnych gospodarstw rolnych, które powstały

tu w IX, a zwłaszcza w VIII wieku. Porozmawiamy o nich trochę więcej w innym slajdzie, w innej serii slajdów.

W 15. rozdziale Księgi Jozuego mamy terytoria plemienne lub różne okręgi, powiedziałbym, Judy, plemienia Judy. A 11. dzielnica to Puszcza Judzka. I, co zaskakujące, było pięć miast, lub przepraszam, sześć miast wspomnianych, nazwanych jako takie w Jozuego 15.

A jednym z zadań biblijnych archeologów i geografów jest identyfikacja tych miast. I znowu Pessah Bar-Adon, który znalazł w tej jaskini skarb chalkolityczny, przeprowadził wiele badań i zidentyfikował niektóre z tych pięciu miast. Jednym z nich było Khirbet Qumran, czyli miejscowość, w której ponownie odnaleziono Zwoje znad Morza Martwego, w właściwie 12 jaskiniach znajdujących się obecnie w pobliżu.

Ale są też inni. I En-Gedi był tym, który został odkryty. Ale było też miasto zwane po hebrajsku Ir -Ha-Melech, co oznacza Miasto Soli.

Odkrył coś, co składało się w zasadzie z szeregu magazynów oraz nabrzeża lub nabrzeża wychodzącego na Morze Martwe, w którym faktycznie wydobywano sól z Morza Martwego i przetwarzano ją w celu transportu do całej Judy. I tak dosłownie Miasto Soli było dosłownym Miastem Soli. Warto tam zauważyć.

Bardzo, bardzo prosty w swoim opisie. Pozostałe miasta to Sakaka , Nibsham i Medim. Beit Aravah , prawdopodobnie na północ tutaj.

Po prostu nie wiemy. Różni uczeni podali różne identyfikacje tych miejsc, z których jednym jest prawdopodobnie Khirbet Qumran. To może być Sakaka .

Ale to dość interesujące, spróbować to rozgryźć, spróbować zrozumieć listę Jozuego w odniesieniu do dowodów archeologicznych w tym obszarze. Oczywiście z Jerozolimy do Jerycha prowadzi droga, bardzo znana w Księdze Łukasza. I znowu przypowieść o dobrym Samarytaninie.

Odrestaurowano także Zajazd Dobrego Samarytanina. To jedyne źródło pomiędzy Jerychem a Jerozolimą. I to musi być miejsce, gdzie Samarytanin pozostawił ранego pod opieką karczmarza.

To znowu popularne miejsce turystyczne. To jest jego zdjęcie z XIX i początków XX wieku, a później i przed jego pełną restauracją, tak jak ją widzimy dzisiaj. Herod zbudował twierdze.

Herod Wielki budował fortece na Pustyni Judzkiej. A jednym z nich jest Hyrcania . Ponownie rozpoznajecie tam imię Hasmoneusza.

Został zbudowany za czasów Hasmoneuszy, a następnie Herod powiększył go i ponownie zajął, podobnie jak tutaj Kypros i inne. I widzimy tutaj Qumran. Będziemy mieli serię o Zwojach znad Morza Martwego, ale będzie to bardzo ważne miejsce dla zrozumienia sekty żydowskiej, która zebrała i przechowała dla nas Zwoje znad Morza Martwego.

W En-Gedi dokonali dramatycznych odkryć. W synagodze znaleźli spalone zwoje, które odszyfrowano przy użyciu najnowocześniejszych metod. Odkryli, że jest to część Księgi Kapłańskiej.

I znowu obraz En-Gedi w jego kontekście. Stary Testament opowiada o niektórych fortach górujących nad En-Gedi z różnych okresów. Prawdopodobnie jedno z najśłynniejszych stanowisk archeologicznych w Izraelu znajduje się ponownie na Pustyni Judzkiej, dalej na południe, na południe od En-Gedi, choć w środku En-Gedi znajduje się na szczycie góry twierdza Masada lub Matsuda, co oznacza twierdzą.

I to znowu było coś w rodzaju skalistego płaskowyżu w kształcie pancernika, szczytu góry, na którym Herod, przed nim Hasmoneusz, a prawdopodobnie nawet jeszcze przed Dawidem, znaleziono tam ceramikę z epoki żelaza, używaną jako schronienie. Herod go ufortyfikował, zbudował mur na obwodzie i dwa pałace, pałac trójpokojowy, a następnie pałac zachodni tutaj. Miał dużo miejsca do przechowywania i pomieszczeń do przechowywania, i to było jego schronienie na wypadek, gdyby polityka zrobiła się zbyt gorąca i musiał uciec z Jerozolimy.

Ale w 66 roku żydowscy rebelianci, zeloci, faktycznie zdobyli Masadę z tamtejszego garnizonu. I wytrwali aż do roku 73 n.e. , kiedy zostali otoczeni i zaatakowani przez legion 10 pod dowództwem Flawiusza Silvy. Oto niektóre magazyny na szczycie Masady, niektóre nieodrestaurowane, inne odrestaurowane, a w oddali widać Morze Martwe.

OK, oto dobry widok z lotu ptaka na to miejsce. I jeden z 10 znalezionych ostraków, który mówi Ben-Yair, dowódca twierdzy, który znalazł kopacz Yigal Yadin. OK, duża część Pustyni Judzkiej była bardzo, bardzo aktywna w okresie bizantyjskim, okresie chrześcijańskim, pomiędzy około 330 a 650 rokiem.

Jest to jeden z wielu klasztorów zbudowanych bezpośrednio na klifach, na ścianie klifu, zwany Górą Kuszenia, górujący nad Jerychem i upamiętniający kuszenie Jezusa w ciągu 40 dni na pustyni. To Mars Saba, najstarszy nieprzerwanie zamieszany klasztor, prawie na Pustyni Judzkiej, a właściwie na świecie, zbudowany ponownie tuż na ścianie klifu, i to od czasów bizantyjskich aż do chwili obecnej, i to właśnie w jego bibliotece znaleziono kilka bardzo, bardzo interesujące i bardzo, bardzo wczesne rękopisy. Wadi Kelt ponownie jest jedną z tras z Jerozolimy do Jerycha; wzdłuż tego Wadi Kelt znajduje się klasztor św. Jerzego, w którym rzekomo schronił się Elias podczas ucieczki przed Ahabem i Izebel.

To nadal funkcjonujący klasztor. Wędrowałem tam kilka razy i odwiedziłem to piękne miejsce. Wreszcie docieramy do Doliny Rift lub Doliny Jordanu.

I znowu, jest to miejsce Jerycha. To spojrzenie ze Starego Testamentu Jerycha na współczesne miasto. I dlaczego tam jest tak zielono? Cóż, masz Źródło Elizeusza.

Po prostu wypompowuje ogromną ilość wody. A od niepamiętnych czasów, od czasów neolitu aż do czasów obecnych, Jerycho było rodzajem ogrodu na pustyni. I gdziekolwiek w Dolinie Jordanu, gdziekolwiek w Ziemi Świętej, jeśli o to chodzi, ale szczególnie w Dolinie Jordanu, jeśli do równania dodasz wodę, możesz dosłownie wyhodować wszystko.

I tak jest. Dopóki mają wodę, mogą uprawiać ogromne, niesamowite zbiory owoców, warzyw, daktyli, fig itp. Jest to bardzo stary obraz Tell Jerycha, Góry Jerycho, miejsca znajdującego się tutaj w Starym Testamencie.

Jest to zarówno najstarsze, jak i najniższe miasto na ziemi, położone 450 metrów poniżej poziomu morza. I znowu pozostaje tam wczesny okres neolitu przed ceramiką. Znowu widok z lotu ptaka na miasto Starego Testamentu.

Bardzo małe jak na współczesne miasto, o powierzchni może dziewięciu akrów, ale duże miasto w okresie Starego Testamentu. I przypuszcza się, że tak to wyglądało w czasach zdobywców, w czasach podboju Izraelitów. Można tu zobaczyć rów wykonany przez Kathleen Kenyon, słynną brytyjską archeolog, która kopała tu w latach pięćdziesiątych XX wieku.

I przez ten rów przecięła wszystkie warstwy, wszystkie warstwy miasta, od góry do dołu. Więcej o Jerycho powiemy, gdy będziemy mówić o Księdze Jozuego. W Nowym Testamencie Jerycho w innym miejscu, ponownie, wzdłuż Wadi Kelt, znajdował się pałac Hasmoneusza, ponownie powiększony i upiększony przez Heroda.

I widzisz te bardzo wyjątkowe, charakterystyczne bloki ścienne w kształcie rombu. To się nazywa opus reticulatum . Kiedy widzisz to w Ziemi Izraela, Ziemi Świętej, rozpoznajesz, że zbudował ją Herodian, ponieważ jednym ze znaków rozpoznawczych architektury Heroda było to opus reticulatum .

Zatem połowa tego pałacu znajduje się po jednej stronie Wadi, połowa po drugiej. Porozmawiajmy o luksusowym życiu w okresie Nowego Testamentu. Niesamowite , co mieli i co zrobili z tym, co mieli.

To jest dr Jeffrey Hudon w swoim nauczaniu na temat archeologii biblijnej. To jest sesja 6, Arena geograficzna, część 2.